

TĂLMĂCIREA DESĂVÂRSITĂ - 1

<https://archives.bcfellowship.org/2733?mediaType=Video>

09 Septembrie, 2018

În timp ce suntem în picioare, vom citi din Proverbe 3.5. Titlul meu din dimineața aceasta este Tălmăcirea desăvârșită.

Sunt bucuros pentru că am multe lucruri notate aici, dar vă rog pe voi să trageți și să trageți, ca să primiți de la Domnul, pentru că eu nu știu cum voi putea aduce toate aceste lucruri. Dar ne încredem în Domnul că El va face aceasta.

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta!”

Dacă există ceva ce putem face astăzi, este să facem ceea ce ni se spune aici: să ne încredem cu toată inima în Domnul și să nu ne bazuim pe înțelepciunea noastră.

Aș vrea să vorbim despre Tălmăcirea desăvârșită, iar pentru a face aceasta, trebuie să renunțăm să ne bazăm pe înțelepciunea noastră, deoarece noi nu putem primi tălmăcirea desăvârșită bazându-ne pe propria noastră înțelepciune. Înțelegerea noastră firească va da greș de fiecare dată, când vine vorba de înțelegerea lucrurilor care ne sunt date numai de Dumnezeu, de Duhul Sfânt, prin descoperire. Așadar, noi nu putem să ne bazăm pe propria noastră înțelegere, ci trebuie să avem gândul lui Hristos.

Fratele Branham ne-a spus că gândul Său este voia Sa, iar voia Sa este Cuvântul Său, ceea ce înseamnă că pentru a avea gândul Său, noi trebuie să avem Cuvântul Său.

Să mergem la 1 Corinteni 13.9-12:

„Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte,

dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.

Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.

Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.”

Aș vrea să privim la acest pasaj din Scriptură. Deși nu vrem, de multe ori noi citim Biblia printr-o înțelegere tradițională, denominațională, a Cuvântului. Noi nu facem aceasta intenționat, dar este felul în care o citim. Vedeți? Există o anumită logică pe care o avem și care vine odată cu citirea limbajului, o anumită înțelegere pe care am acumulat-o prin educația noastră firească, în anii în care am crescut.

Zilele trecute, am avut o discuție cu soția mea și i-am spus că acesta este motivul pentru care nu sunt adeptul unui curriculum biblic pentru școala noastră de acasă. De ce nu sunt de acord cu aceasta? Pentru că aș lua ceva ce a spus Bob Jones, ceva ce provine de la un institut biblic și i-aș învăța pe copii conform acestora, iar ei ar interpreta Biblia bazându-se pe limba greacă, pe limba ebraică, etc. Chiar dacă i-aș determina să memoreze versete, nu aș rezolva nimic, pentru că dacă le memorează cu o înțelegere greșită, nu le va face nici un bine. Acesta este motivul pentru care prefer să nu primească educație biblică de la un curriculum pe care-l condamnăm, ci de la Mesajul orei, din predicarea Cuvântului. Acesta este Curriculum biblic pe care-l dorim în casele noastre. Dacă voi îl aveți, nu faceți nimic rău, nu am nimic împotriva, dar în ce mă privește, înțeleg tot mai mult că omul a eșuat în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu și de aceea nu vreau să mai scot deloc apă din fântâna aceea pentru că are găuri, a eșuat, este o imitație, tălmăcește Cuvântul greșit și nu-l poate pune la locul Lui.

Fratele Branham a spus: „Nu faceți aceasta! Nu tălmăciți greșit Cuvântul, nu-l așezați greșit!”, dar exact aceasta s-a făcut. Fiecare sistem denominațional a făcut aceasta, iar dacă nu suntem atenți putem face și noi același lucru. De aceea, atitudinea noastră trebuie să fie: „Nu mă voi baza pe propria mea înțelegere. Dacă aceasta a fost înțelegerea mea cu privire la Cuvânt, iar profetul lui Dumnezeu spune ceva diferit, eu voi pune jos propria mea înțelegere și voi la ceea ce spune profetul.” Vedeți, noi trebuie să fim smeriți.

Acesta este motivul pentru care eu nu simpatizez cărțile de consacrare. Majoritatea dintre ele sunt scrise de o femeie, care nu are dreptul să difuzeze Cuvântul. Totuși, noi preferăm să luăm o femeie-autor care a avut parte de o educație seminaristică și care a scris o carte de consacrare în care prezintă Cuvântul lui Dumnezeu, cu toate că îi este interzis făcă aceasta. Profetul ne-a spus

să nu facem aceasta pentru că Eva a fost amăgită să săvârșească fărădelege, dar noi luăm acea carte și o punem în mințile noastre. Acest lucru ne este interzis chiar dacă această carte nu ar fi scrisă de o femeie, ci de un bărbat, de un om bun, care a fost un bun creștin în epoca lui, pentru că el ar aduce o tălmăcire în concordanță cu epoca în care a trăit.

Așadar, ce vom face noi? Dacă dorim o carte de consacrare, Biblia este o Carte bună, iar dacă o luăm și o punem lângă Cartea Mesajului, vom avea o consacrare care nu poate da greș. Nimic altceva nu este garantat. Problema este că oamenii vor ceva rapid, simplu și ușor. Ei vor o religie laodiceană, ceva simplu, rapid și convenabil. Acesta este adevărul. Dar ceea ce trebuie să facem uneori, este să ne rugăm cu disperare și să spunem: „Doamne, am nevoie de Cuvântul Tău de la sursa potrivită, prin descoperire. Deși am Mesajul și Scriptura, eu am nevoie de descoperire, am nevoie ca Tu să-mi deschizi taina personal.”

Acum aș vrea să privim cum a tălmăcit profetul textul din 1 Corinteni 13.9-10:

„Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte,

dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.”

Dacă luăm tălmăcirea tradițională, aceasta spune: „Versetul acesta se referă la timpul de după schimbarea trupului, când vom merge în ceruri și totul va fi desăvârșit, iar ceea ce este în parte se va sfârși.”

Dar fratele Branham nu a vorbit așa despre versetul acesta, nu aceasta este tălmăcirea dată de el, și pot spune că este chiar șocant ceea ce spune în **„Întrebări și răspunsuri”** din anul 1964:

„1 Corinteni 13 spune: „Când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.” Așadar, toate lucrurile mici ca: a sări în sus și-n jos ca un copil, a încerca să vorbești în limbi și toate celelalte lucruri, de vor sfârși când ceea ce este desăvârșit... iar cu ajutorul lui Dumnezeu, noi avem astăzi tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină.”

Noi știm că el a făcut această afirmație, dar a făcut-o în legătură cu 1 Corinteni 13, unde scrie: *„Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte, dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși”, iar „astăzi, noi avem tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină.”*

Atunci, ceea ce este în parte se va sfârși. „Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.” Amin!”

Eu cred că este minunat felul în care a tălmăcit fratele Branham acest verset care ar fi putut fi considerat cu ușurință un verset care vorbește despre viitor, un verset care se referă la timpul de după schimbarea trupului, de după plecarea în ceruri, și l-a adus la timpul prezent spunând că se împlinește astăzi. Dar el nu face numai aceasta cu acest verset, ceea ce cred că este minunat, de aceea, aș vrea să mai citesc câteva citate, după care mă voi întoarce înapoi la acest verset.

În mesajul „**Paradox**” din anul 1964, el a spus:

„Astfel, profetul nu trebuie doar să vorbească Cuvântul, ci să-L și spună mai dinainte și să fie un interpret divin al Cuvântului, al Cuvântului divin scris, pentru că „Cuvântul vine la profet”, aceasta fiind descoperirea completă a lui Isus Hristos. Aceasta este descoperirea, Biblia. Îl descoperă pe Isus Hristos. Înțelegeți?”

Așadar, profetul nu trebuie doar să vorbească Cuvântul, ci să și spună ceva mai dinainte și să fie un interpret divin al Cuvântului. Deci, profetul este un interpret divin al Cuvântului.

Astfel, când fratele Branham a spus: „*Aceasta este descoperirea completă a lui Isus Hristos*”, s-a referit la Biblie. Atunci, cine este interpretul divin al Bibliei? Profetul. Aleluia!

În mesajul „**Dumnezeirea explicată**” din anul 1961 scrie:

„Cu puțin timp în urmă, aici în Chautauqua, s-a ridicat un bărbat și a spus: „Fratele Branham este un profet.” Înțelegeți? „Când se află sub Duhul deosebirii, fratele Branham este un profet, oh, dar învățătura lui este otravă. Fiți atenți la ea!” Eu m-am gândit: „Un om educat poate spune așa ceva?”

Ce înseamnă cuvântul „profet”? „Un interpret divin al Cuvântului.”

Noi avem o mare problemă în societatea de astăzi, aceasta fiind că toți credem că avem dreptul să tălmăcim Biblia. Noi am mai vorbit despre aceasta. Există în jur de patruzeci și ceva de mii de denominațiuni, toate având un punct de vedere diferit cu privire la un verset, sau având o învățătură diferită, dar întrebarea mea este: „Prin ce autoritate aveți dreptul să tălmăciți Cuvântul?” Ce vă dă dreptul să

tălmăciți Cuvântul? Este educația voastră, anii în care ați slujit sau darul uns din viața voastră?

De îndată ce vă veți arăta acreditarea voastră: „Am o diplomă de doctor în aceasta, am studiat aceasta, stăpânesc greaca și ebraica, am fost păstor timp de patruzeci de ani, etc”, va fi cineva care va spune că are o acreditare mai mare decât voi, care a studiat mai mult, are o educație mai bună și și-a dedicat viața mai mult acestui lucru. Ei nu vor fi de acord cu tălmăcirea voastră cu privire la Scripturi, de aceea întreb încă o dată: „Cine are dreptul să tălmăcească Cuvântul?” Răspunsul este: **„Nimeni!” Singurul care are dreptul să tălmăcească Cuvântul lui Dumnezeu este profetul!**

Acesta este motivul pentru care a eșuat și va eșua întotdeauna denomiționalismul; el nu poate funcționa și nu va funcționa pentru că depinde de înțelegerea umană, iar înțelegerea omului a eșuat. Mai mult, ni s-a spus să nu ne bazăm pe propria noastră înțelepciune. Așadar, Dumnezeu a trebuit să vină jos și să facă ceva atât de neobișnuit și de diferit de ordinea normală, încât atunci când a început să vorbească în calitate de Interpret al Cuvântului, a fost respins de nenumărate ori. „El nu are acreditare conform standardelor omenești, deci nu are nici un drept să tălmăcească Cuvântul. Nu a studiat greaca și ebraica, nu a fost la o școală biblică și nu a făcut nici măcar liceul!”

Când a început să predice fratele Branham, logodnica lui a trebuit să citească versetele în locul său deoarece era foarte plăpând în citirea Bibliei King James. Dar ce i-a dat dreptul să tălmăcească Cuvântul? Faptul că era un profet legitimat de Dumnezeu, i-a dat dreptul să aducă tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului. Aleluia! Îmi place acest lucru pentru că ne putem baza pe el!

De aceea, este atât de periculoasă atitudinea celor care spun: „Uneori, fratele Branham a înțeles lucrurile greșit, de aceea, trebuie să-l corectăm cu Biblia”, deși spun că sunt la Mesaj. Eu cred că aceasta este o problemă gravă; cred că în clipa în care porniți pe cărarea aceasta, sunteți pe cale să formați o denomițiuine. Astfel, veți găsi un alt om acreditat, pe cineva care a studiat mult timp Biblia și are darul de a frânge greaca sau ebraica, iar el va începe să vă spună unde a avut fratele Branham dreptate și unde a greșit, dar nu va face aceasta de la început, ci va spune: „Știți, el nu a citat aceasta corect, el nu a spus aceasta în totalitate corect!” În clipa în care veți porni pe cărarea aceasta, veți crea denomițiuinea cu numărul 40.199, pentru că profetul este interpretul divin al Cuvântului, nu voi. Nici

eu nu sunt, dar el este.

Așadar, nu încercați să folosiți Biblia ca să reparați Mesajul, deoarece Mesajul a venit pentru a tălmăci Biblia! Eu nu spun că fratele Branham nu a greșit, dar el ne-a spus de fiecare dată când a greșit: „Am greșit numărul cutare, am încurcat cutare și cutare lucru, etc.” Și a mai spus: „*Luați ceea ce am vrut să spun, nu ceea ce am spus.*” Uneori, el a folosit numele „Elisei”, când de fapt se referea la Ilie, dar aceasta este foarte clar în context, iar noi știm despre ce vorbea. Nu despre aceasta vorbesc eu și nu spun că fiecare propoziție care a ieșit din gura sa a fost desăvârșită, dar când a învățat Scripturile și a adus tălmăcirea lor, totul a fost desăvârșit. Pe mine nu mă interesează ce credeți voi despre aceasta, cât de mult vă calcă pe nervi afirmația aceasta, sau cât de mult credeți că s-a încurcat în greacă, el a adus tălmăcirea divină desăvârșită. Amin!

Să luăm, de exemplu, ceva ce a spus de nenumărate ori fratele Branham: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea să locuiesc.*” Arătați-mi ce spune limba greacă despre aceasta. Dar el ne-a arătat însemnătatea acestui pasaj al Scripturii. Vedeți? Pe el nu l-au interesat detaliile, nici punctuația sau alte lucruri, ci l-a interesat un singur lucru: să ne spună, prin descoperire divină, care este însemnătatea acestei afirmații.

Apoi, a ajuns la 1 Tesaloniceni 4, la versetele răpirii, și a spus: „*Apoi. Noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți...*” Aici, el a folosit de multe ori un alt verb în locul lui: „*vom fi rămas*”, și anume: „*vom fi reținuți.*” Încercați să faceți aceasta să funcționeze în greacă. Totuși, este Adevărul, este tălmăcirea corectă a Scripturilor.

Să nu îndrăzniți să-l corectați pe profet!

În mesajul „**Scrisul de mână de pe perete**” din anul 1958, fratele Branham a spus:

„Fiecare cititor al Bibliei, din locul acesta, știe că fiecare verset are o însemnătate compusă. Fiecare profeție, majoritatea dintre ele, are o dublă însemnătate sau a primit răspuns de două ori, de trei sau de mai multe ori, ca și repetare a istoriei.”

El a spus că fiecare profeție are un sens compus, iar în continuare a spus că o profeție se poate împlini o dată, de două ori sau de mai multe ori. Așadar, profeția nu este limitată la o dublă împlinire, ceea ce înseamnă că același verset se poate împlini de mai multe ori, adică nu se va împlini numai o dată în istorie, ci se va

Împlini din nou într-un ciclu, iar noi putem arăta acest lucru de multe ori în istorie. Poate vom ajunge la aceasta miercuri seara.

Problema noastră, ca ființe umane, este că noi nu înțelegem că Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic și ca urmare, nu este limitat în timp sau pe axa timpului.

Așadar, când citim despre ceva ce s-a împlinit, s-a întâmplat, de exemplu despre faptul că a fost un Exod în care El a făcut o chemare pentru ieșirea din Egipt și intrarea în țara făgăduită, avem tendința să spunem: „Putem bifa prorocia aceasta pentru că s-a întâmplat deja!” Adevărul este că noi nu ne-am fi întors niciodată la versetul acela, dacă la sfârșitul timpului nu am fi avut un profet care ne-a spus că nu există unul sau două Exoduri, ci sunt trei Exoduri. Înseamnă că dacă bifăm versetul acesta ca împlinit o dată și îl așezăm în categoria versetelor împlinite, înfăptuite, care nu se vor mai repeta niciodată, limităm Cuvântul lui Dumnezeu. Dar Cuvântul Lui este veșnic, ceea ce înseamnă că dacă acest Cuvânt veșnic a adus ceva la împlinire într-un anumit timp din istorie, El poate aduce acel ceva la împlinire din nou într-un alt timp.

Așadar, când citim Biblia noi nu putem folosi propria noastră înțelegere și propriul nostru raționament. Astfel, voi puteți citi Biblia de câte ori vreți, dar dacă nu studiați acest Mesaj, nu veți avea nici cea mai mică idee cu privire la ceea ce citiți.

Acum aș vrea să ne întoarcem din nou la textul din 1 Corinteni 13.9-12.

„Căci cunoaștem în parte și prorocim în parte,

Dar, când va veni ce este desăvârșit, acest „în parte” se va sfârși.”

Să nu uităm că fratele Branham ne-a spus că noi am primit tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină.

„Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când m-am făcut om mare, am lepădat ce era copilăresc.

Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci, vom vedea față în față. Acum, cunosc în parte; dar atunci, voi cunoaște deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.”

Fratele Branham a luat această parte din Scriptură și a spus că ceea ce a fost văzut ca într-o oglindă, în chip întunecos, ceea ce a fost parțial, astăzi nu mai este

așa pentru că noi am primit talmăcirea desăvârșită a acestor lucruri.

Apoi, a ajuns la „**Epoca Bisericii Laodicea**” din Cartea Epocilor bisericilor, iar acolo a spus:

„Noi nu L-am văzut, dar L-am simțit. Astfel, acum Îl cunoaștem cât de mult ne permit simțurile noastre limitate, dar într-o zi va fi față în față. Aceasta este pentru această epocă. El vine la sfârșitul acestei epoci, iar atunci împlinirea, înțelegerea parțială va fi împlinirea, înțelegerea desăvârșită, completă. Aleluia! Noi am privit într-o oglindă, în chip întunecos, dar în curând va fi față în față. Noi am mers din slavă în slavă, dar în curând va fi direct în slavă: iar în slava Sa, vom străluci. Atunci vom fi ca El, minunați ca și El, ca Isus Mântuitorul nostru divin! Nu este minunat? Noi suntem desăvârșiți în El. Acesta este adevărul. El nu ne-ar minți cu privire la aceasta. Astfel, într-o zi, atomii noștri vor fi schimbați și vom îmbrăca nemurirea. Vom fi înghițiți deplin de Viață. Atunci, vom înțelege împlinirea.”

Așadar, fratele Branham ia aceleași versete și într-o parte spune că ceea ce nu este desăvârșit, ceea ce este în parte va trece, și identifică timpul acela cu cel de astăzi, apoi folosește aceleași versete ca să spună: „*Aceasta va avea loc când va exista o schimbare a atomilor voștri*”, ceea ce este adevărat. Ambele afirmații sunt adevărate. Vedeți, aici greșim noi, pentru că spunem: „Este ori așa, ori invers.” Nu, profetul ne-a spus că ambele afirmații sunt adevărate. Este vorba de ambele situații. Când am intrat în ciclul răpirii și măsura deplină a descoperirii depline a Cuvântului a venit, aceasta răspunde la ceea ce spune Pavel, dar va exista o desăvârșire, acest ciclu va fi complet când atomii noștri vor fi schimbați. Pavel s-a referit și la aceasta și nu este nici o problemă, este un lucru bun.

În mesajul „**Cele patru lăcuste**” din anul 1953, scrie:

„În timpul profeției lui Ioel de aici, biserica se afla într-o stare cumplită: căzută, chiar înainte de venirea Domnului, de prima Sa venire. Duhul a venit peste acest profet, iar el a văzut mai dinainte aceste lucruri, a văzut starea evreilor și a văzut starea bisericii din ziua de azi.”

Aici, fratele Branham a luat profeția lui Ioel și a arătat că acest profet a prorocit că lăcusta va mânca Pomul, iar Domnul va spune: „*Eu voi restitui*”. El a luat această prorocie și a arătat starea în care se aflau evreii când a venit Domnul Isus și starea bisericii dintre neamuri astăzi. Este același pasaj din Scriptură. În continuare, a spus:

„Această prorocie și bineînțeles, toate celelalte prorocii, are un înțeles compus. Uneori, o prorocie are o însemnătate firească, apoi are o însemnătate duhovnicească.”

În mesajul „**Doctorul Moise**” din anul 1955, el a spus:

„Fiecare verset are o însemnătate compusă sau se împlinește în cicluri.”

Este foarte important să notăm aceasta: un verset se poate împlini din nou într-un ciclu. Acest este adevărul. Când fratele Branham a început să ne arate Israelul ca biserică firească și Mireasa ca Biserică duhovnicească, a spus că lucrurile care au aparținut Israelului, aparțin duhovnicește Bisericii Nou Testamentoale. Lor li s-a vorbit firește, făgăduințele le-au fost date cu aplicabilitate firească, iar acum același lucru este împlinit duhovnicește sau au aplicabilitate duhovnicească pentru Biserică.

În mesajul „**Domnilor, am vrea să-L vedem pe Isus**” din anul 1957, scrie:

„Fiecare verset (îndeosebi profețiile) are o însemnătate compusă sau un răspuns compus.”

Apoi, în „**Avraam și sămânța lui după el**”, citim:

„Poate vă pot aduce un răspuns care să vă mulțumească sau nu, eu nu știu, dar pe mine mă mulțumește. Dat fiind faptul că nu am avut parte de o educație, mă apropiez de Scripturi din punctul de vedere al umbrei, al tipului, mai degrabă ca un tipologist care dorește să preumbrească ceea ce a fost și ceea ce va fi, deoarece știm că Scripturile au o însemnătate compusă.”

Acest lucru este foarte important pe măsură ce ascultăm Mesajul și citim Cuvântul. Uneori, citim Mesajul și fratele Branham aduce un verset, iar noi spunem: „Am înțeles. Acum cunosc însemnătatea acestui verset”. Apoi citim mai departe, iar fratele Branham face referire la același verset într-un alt fel. Ce vom face atunci? Vom hotărî unde a greșit? „Citatul acesta vine după celălalt, așa că îl voi lua pe cel mai recent și-l voi pune deoparte pe primul. Oh, nu! Ambele sunt după deschiderea Pecetilor, așa că nu știu ce să fac.” Sau putem să-l lăsăm să fie un profet și un interpret divin al Cuvântului și să spunem: „El știa ce spune când vorbea despre Cuvânt pentru că a primit descoperirea din adâncul gândurilor lui Dumnezeu.” El vede tabloul, are tot tabloul în mintea sa și „se potrivește aici, aici și aici.”

Despre ce vorbea el? Despre același verset care se potrivea aici, aici și aici, ceea ce este în ordine pentru că la fel a făcut Isus și apostolul Pavel. Dacă ne uităm la referințele textelor predicate de Pavel, dacă mergem înapoi și căutăm acele referințe și le citim, ne întrebăm: „Cum a obținut aceasta din aceea? Cum poate pune lucrul acesta așa când a fost pus în alt fel?” Nu vreau să par batjocoritor, dar pentru mintea firească este citat greșit și așezat greșit. Ce anume i-a dat dreptul să ia un verset din Vechiul Testament, să-l scoată de acolo și să schimbe ordinea cuvintelor, pentru că Pavel citează foarte rar cuvânt cu cuvânt, deci de i-a dat dreptul să ia acel verset, să schimbe ordinea cuvintelor și să-l așeze într-un fel diferit și într-un loc diferit?

Vă spun eu ce anume i-a dat dreptul să facă aceasta: Pavel a fost profet, iar faptul că a fost profet i-a dat acest drept. Același lucru i-a dat și fratelui Branham dreptul să facă același lucru cu Scripturile, să le aplice într-un fel care este absolut confuz pentru mintea noastră, deoarece noi am fost crescuți într-o înțelegere tradițională și toată viața am crezut că versetul acesta înseamnă aceasta. Profetul lui Dumnezeu a venit și a zdrobit tradiția noastră și a trântit-o la pământ, iar noi trebuie să luăm o decizie: are dreptate el sau eu am dreptate în ceea ce am crezut până acum? Prin harul lui Dumnezeu, eu pot să spun că eu nu am dreptate, ci el are dreptate.

Ce vom face noi, cum îi vom răspunde Domnului dacă respingem ceva ce a spus profetul? Ce vom face dacă El va veni jos și ne va întreba: „De ce ai respins versetul acela?”

„Păi, Doamne, întotdeauna am înțeles că înseamnă asta acestui verset a fost aceasta. Așa m-a învățat tatăl meu și am avut un păstor pe care l-am admirat, iar el a spus...” sau: „Am citit o carte de John Maxwell și am înțeles că versetul acesta înseamnă aceasta. Ceea ce a spus profetul nu a avut nici un sens pentru mine, dar toate acestea au avut sens.”

Mi-L imaginez pe Domnul, desigur vreau să dramatizez puțin, ceea ce spun este rodul imaginației mele; deci mi-L imaginez pe Domnul spunând:

„Serios? Tu ai înțeles totul de unul singur, ai căutat în greacă, ai buchisit totul, dar când te-am legitimat Eu pe tine ca profet al acestei epoci? Când te-am numit Eu un interpret al Cuvântului? Privește la profetul pe care l-am chemat pentru această epocă, privește la legitimarea sa, la slujba sa care se regăsește în Scripturi,

privește cum am susținut-o și am sprijinit-o de nenumărate ori. Cu ce drept negli felul Meu de lucrare și alegi un verset pe care-l crezi tu, punând deoparte alte versete care fac referire la profet și la legitimarea sa?”

Vedeți, voi nu veți reuși niciodată să faceți Scripturile să se intersecteze. Nu puteți să-l negați pe profetul lui Dumnezeu pentru că este slujba sa, nu a mea sau a voastră.

Dacă priviți ce face fratele Branham cu Scripturile, este foarte interesat. El a predicat un mesaj intitulat „**Scrisul de mână de pe perete**”, iar în acel mesaj a făcut referire la ceva ce s-a întâmplat în Babilon, în vremea lui Daniel. Este vorba de petrecerea dată de împărat, când Dumnezeu urma să nimicească Babilonul dându-l în mâinile medo-persanilor, iar acolo a apărut o mână care a scris pe perete într-o limbă necunoscută. Dar s-a întâmplat că în același timp în care a apărut acel scris de mână pe perete, era în scenă un profet. Acel scris trebuia tălmăcit, iar împărăteasa și-a amintit de Daniel, l-au chemat, și el a tălmăcit însemnătatea cuvintelor scrise pe perete care vesteau nimicirea capului de aur, a primei puteri dintre neamuri.

Fratele Branham a venit și ne-a arătat cum a pășit în scenă prima putere a lumii, cu limbi și tălmăcirea limbilor, iar acum, când privim la trezirea pentecostală cu limbi și tălmăciri ale limbilor, vedem că acestea nu sunt un lucru minunat, ci sunt scrisul de mână de pe perete. Limbile și tălmăcirea limbilor care au apărut în timpul trezirii pentecostale, au devenit scrisul de mână de pe perete, pentru a arăta că așa cum atunci când a fost tălmăcit acel scris de mână de pe perete, a fost nimicită prima putere dintre neamuri, acum va fi nimicită ultima putere a neamurilor.

Astfel, în predica „**Scrisul de mână de pe perete**”, fratele Branham a tălmăcit scrisul de mână de pe perete și a spus: „*Este nimicirea puterilor lumii, este sfârșitul epocii neamurilor, este sfârșitul timpului, iar Evanghelia se va întoarce la evrei.*”

Iată-l luând acel verset și aplicându-l zilei de astăzi, prin aceasta jucând același rol pe care l-a jucat Daniel în ziua aceea. El a predicat de mai multe ori acest mesaj, dar întotdeauna a fost despre același subiect.

„Ce face el cu acest verset de vreme ce a fost împlinit?”

Vorbind despre primul Exod, Pavel a spus: „*Acele lucruri s-au întâmplat ca să ne servească drept exemplu.*”

Daniel a fost luat prizonier în Babilon, iar Dumnezeu l-a binecuvântat să poată tălmăci vise. Astfel, când împăratul a organizat acea mare petrecere, chiar înainte ca prima putere a neamurilor să cadă, a apărut o mână care a scris pe perete într-o limbă necunoscută, iar acea limbă a fost tălmăcită. Toate lucrurile prin care a trecut Daniel și evreii au fost pentru ziua de azi. S-au întâmplat atunci, dar cu toate că atunci au avut o împlinire reală, nu au fost pentru timpul acela, ci pentru astăzi. Deși a avut o împlinire adevărată în ziua aceea, Cuvântul nu a fost pentru ziua aceea, ci a fost scris pentru această zi.

Prieteni, noi trebuie să vedem că suntem într-o poziție diferită față de cum au fost înainte deoarece toate Scripturile au fost scrise pentru ziua de azi. Toate au fost scrise pentru noi. Astfel, profetul lui Dumnezeu a putut să ia orice poveste și orice pildă din Scriptură, s-o aducă și să arate că este pentru ziua de azi. El a vorbit despre Rut și Boaz și a spus că această Scriptură este pentru ziua de azi; cartea Esterei este tot pentru ziua de azi; scrisul de mână de pe perete este pentru ziua de azi; Exodul este pentru ziua de azi; totul este pentru ziua de azi.

Mintea firească va spune: „Nu! Exodul a avut deja loc, Daniel a tălmăcit deja scrisul de mână de pe perete, povestea lui Rut este o poveste evreiască și la fel cartea Esterei!” Nicidecum! Fratele Branham a văzut totul și tot ce este în această Biblie se aplică pentru ziua de astăzi. Astfel, noi nu trebuie să limităm totul și să spunem: „Este pentru o altă zi!”

Fratele Branham a predicat de mai multe ori mesajul „Aici este Unul mai mare decât Solomon”, în care a pornit de la cuvintele lui Isus despre împărăteasa din Seba, care se va ridica și va osândi generația aceasta, pentru că ea parcurs o distanță foarte mare, a văzut înțelepciunea lui Solomon și a crezut. Noi cunoaștem povestea și știm că Isus a spus: „*Aici este unul mai mare decât Solomon*”, referindu-Se la El Însuși și la ziua în care trăia. Dar așa cum știm deja, fiecare verset are o însemnătate compusă și o istorie care se repetă și se împlinește în cicluri. Astfel, fratele Branham a luat exact aceeași poveste și a început să predice de nenumărate ori despre împărăteasa din Seba și despre faptul că acolo se afla Unul mai mare decât Solomon. Nu-mi amintesc exact de câte ori a predicat acest mesaj, dar despre ce vorbea el? El spunea că ceea ce a spus Isus este la fel de adevărat astăzi, pentru că aici este Unul mai mare decât Solomon.

Dacă nu-l lăsăm pe el să fie interpretul divin al Cuvântului, veți spune: „Isus a spus aceasta referitor la timpul când a fost El pe pământ”, și veți bifa căsuța „profeție împlinită.”

Dacă ne întoarcem înapoi și ne întrebăm: „De ce a urcat Solomon pe tron și i s-a dat o asemenea înțelepciune? De ce împărăteasa din Seba, o femeie dintre neamuri, a călătorit atât de departe ca să audă înțelepciunea lui?” Acest lucru s-a întâmplat pentru ca Isus să poată face referire la aceasta când a venit la Israel, în Ierusalim, în ziua în care a trăit El, ca să le arate starea în care se aflau. Dar nu este tot, fiindcă după două mii de ani, noi putem spune că această poveste are o altă împlinire în ziua noastră, pentru că acum Hristos S-a întors în plinătatea Duhului Sfânt, așa că aici este Unul mai mare decât Solomon. Nu a fost sau va fi, ci este aici acum. Când împărăteasa din Seba a încărcat pe cămile, aur și alte lucruri pentru călătoria în care urma să plece, nu s-a gândit nici o clipă că ceea ce făcea ea avea să așeze un tipar pentru ziua de azi. Slăvit să fie Dumnezeu! Este nevoie de credința originală pentru a crede aceasta, deoarece toate profețiile biblice ajung la vârf astăzi. Aceasta s-a întâmplat și în ziua lui Isus, toate profețiile biblice au ajuns la vârf, toate s-au reunit în timpul în care a fost El aici, iar acum, am ajuns la același lucru. Toate profețiile Bibliei s-au unit pentru clipa în care trăim noi, fiindcă suntem în ziua acestor împliniri. Aleluia!

Să mergem în Matei 12. Vom începe să citim de la versetul 1:

„În vremea aceea, Isus trecea prin lanurile de grâu într-o zi de Sabat. Ucenicii Lui, care erau flămânzi, au început să smulgă spice de grâu și să le mănânce.

Fariseii, când au văzut lucrul acesta, l-au zis: „Uite că ucenicii Tăi fac ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului.”

Aici ne întoarcem înapoi la epoca denominațională. Ei aveau Scripturile, puteau să le citească, puteau să citească ceea ce a spus Moise, știau ce spunea Legea și știau că adunarea spicelor în ziua Sabatului era împotriva Legii. Astfel, ei s-au dus la Isus, care era un Profet, și l-au pus această întrebare. El era plinătatea dumnezeirii în trup, era Cuvântul deplin, El era Cuvântul și Interpretul Cuvântului, iar ei au venit la El cu înțelegerea lor denominațională cu privire la Cuvânt și au început să citeze Scripturi, Scripturii.

Fiți atenți ce le-a spus Isus:

„Dar Isus le-a răspuns: „Oare n-ați citit ce a făcut David când a flămânzit, el și cei ce erau împreună cu el?

Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu și a mâncat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, pe care nu-i era îngăduit să le mănânce nici lui, nici celor ce erau cu el, ci numai preoților?” (v. 3-4).

Ce avea aceasta a face cu adunarea spicelor de pe câmp în ziua Sabatului? El vorbea despre un eveniment care nu avea nici o legătură cu ceea ce făcuseră ucenicii. David, împăratul respins, a intrat în sinagogă în timp ce fugea de Saul, iar preoții i-au dat pâinea de pe masa pentru punerea înaintea, care era pusă deoparte doar pentru preoți, iar el a mâncat împreună cu oamenii care îl însoțeau. Dar fariseii L-au întrebat pe Isus de ce apostolii Săi adunau spice de pe câmp în ziua Sabatului? Ce a făcut El prin răspunsul dat? Le-a arătat un principiu mai mare și anume că Cuvântul nu este dat ca să oprească Sămânța aleasă a lui Dumnezeu; Cuvântul era acolo pentru ca ei să-L mănânce ca să-i ajute să poată merge mai departe. Astfel, le-a zis: „Priviți la ceea ce a făcut David. Noi suntem în ordine.” Credeți că cineva a răspuns vreodată așa unui fariseu?...

...Numai sămânța aleasă a lui Dumnezeu știe cum funcționează Cuvântul, ce înseamnă și cum este aplicat, iar Isus a venit și le-a bulversat toate părerile referitoare la scopul pentru care a venit Cuvântul, așa că nu înțelegeau nici măcar ceea ce făceau ei.

Apoi, El a mers mai departe și a spus:

„Sau n-ați citit în Lege că, în zilele de Sabat, preoții calcă Sabatul în Templu, și totuși sunt nevinovați?

Dar Eu vă spun că aici este Unul mai mare decât Templul.

Dacă ați fi știut ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfe”, n-ați fi osândit pe niște nevinovați.

Căci Fiul omului este Domn și al Sabatului.” (v. 5-8).

Ce a făcut Isus? A luat Cuvântul pe care ei îl știau ad litera, iar prin tălmăcire divină, L-a aplicat pentru ziua în care trăia El, situației în care se aflau ei și întrebării pe care l-au pus-o.

Din punct de vedere intelectual, apărarea Lui nu se potrivea cu „păcatul” săvârșit; nu se potrivea cu raționamentul omenesc, dar Isus a mers mai sus de raționamentul omenesc și a arătat că acolo era Unul mai mare decât Templul. Aleluia! Isus a făcut tot timpul aceasta.

În Ioan 8.56, El a spus: *„Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat.”*

Sărmanii farisei au petrecut o mulțime de timp în școală, unde au studiat cuvinte și definiții ale cuvintelor, au studiat literele, dar atunci când Isus a spus: *„Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea; a văzut-o și s-a bucurat”*, nu au putut merge atât de sus încât să înțeleagă; nu au putut gândi în felul acela, așa că l-au răspuns:

„N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?!”

Ei priveau totul din punct de vedere logic, numărau anii și ziceau: *„Ceea ce spui Tu este imposibil, iar noi putem dovedi aceasta. Luați calendarul! În ce zi Te-ai născut? Unde este certificatul Tău de naștere? Noi știm când s-a născut Avraam, când a murit și unde a fost îngropat. Tu ești un mincinos, un profet fals!”* Dar El spunea Adevărul. El le aducea tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului, dar pentru că ei legau totul conform înțelegerii omenești, au crezut că este nebun și că făcea hulă.

„Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu.”

La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus S-a ascuns și a ieșit din Templu, trecând prin mijlocul lor. Și așa a plecat din Templu.” (v. 58-59).

Să mergem împreună în Matei 16.1-4:

„Fariseii și saducheii s-au apropiat de Isus și, ca să-L ispitească, l-au cerut să le arate un semn din cer.

Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roșu.”

Și dimineața ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roșu-posomorât.” Fățarnicilor, fața cerului știți s-o deosebiți, și semnele vremurilor nu le puteți

deosebi?

Un neam viclean și preacurvar cere un semn; nu i se va da alt semn decât semnul prorocului Iona." Apoi i-a lăsat și a plecat."

Noi am vorbit despre textul acesta cu câteva săptămâni în urmă. Dacă îl citim, înțelegerea tradițională a spus: „Categoric. Așa cum Iona a stat timp de trei zile și trei nopți în pântecul chitului, Fiul omului a stat trei zile și trei nopți în pântecul pământului. Noi avem talmăcirea acestui lucru, pentru că Isus a murit, a fost îngropat, iar a treia zi a înviat.”

Dar nu acesta este felul în care tratează fratele Branham acest verset. El a spus următoarele în mesajul „**Unul mai mare decât Solomon este aici**”, din anul 1958:

„El s-a referit la Iona, dar eu cred că vorbea despre această zi. El a spus: „Ei căutau un semn și aveau să primească semnul învierii, pentru că așa cum Iona a stat timp de trei zile și trei nopți în pântecul chitului, Fiul omului a stat trei zile și trei nopți în inima pământului. Apoi, învierea avea să fie semnul pentru un neam viclean și preacurvar.”

Oricine știe că Scriptura are un înțeles compus, iar istoria se repetă. Credeți că Scriptura are un înțeles compus? În ordine.”

În continuare, fratele Branham a făcut referire la versetul: „L-am chemat pe fiul Meu din Egipt” și a spus că acest verset s-a împlinit cu Iacov și cu Isus, apoi a zis:

„Astfel, eu cred că noi ne-am întors la un neam viclean și preacurvar, iar acest neam trebuie să primească semnul învierii pentru a fi în acord cu mesajul meu din primea seară: „Semnele pe care le-a făcut El atunci.” De atunci, El nu le-a mai făcut în nici o epocă până la încheierea epocii neamurilor, în care trăim acum. Acest neam viclean și preacurvar care-L respinge pe Hristos, a primit semnul învierii, ultimul semn care este dat bisericii.”

Tot în mesajul „**Aici este Unul mai mare decât Solomon**” din anul 1962, citim:

„Acum, iată-L din nou aici, după două mii de păreri ecleziastice, haos și toate celelalte lucruri. Din nou, semnul mesianic apare printre noi, dar ei își întorc capul de la El spunând: „Presupun că este în ordine.” Vedeți? Un neam viclean și preacurvar va căuta un semn și-l va primi.”

Fratele Branham a luat versetul pe care tocmai l-am citit. Voi puteți citi aceste predici, dar dacă nu cunoașteți mesajul, le veți citi, apoi veți spune: „Aceasta s-a împlinit în ziua lui Isus, așa că am bifat versetul acela ca împlinit.” Dar profetul lui Dumnezeu a venit și a spus:

„Nu! Acesta este neamul viclean și preacurvar. Acesta este neamul care se află într-o stare sodomită, aceasta este generația vicleană și preacurvară care va primi un semn. Care semn? Semnul învierii.” Ei au primit semnul învierii, dovada că Isus Hristos este viu. Atunci, când s-a împlinit versetul acesta? Încă se împlinește pentru că învierea este vie în Mireasă.

În Luca 4.20-21 citim:

„În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El.

Atunci, a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.”

Isus a mers acolo, a luat o profeție veche din Isaia 61 și a citit doar o parte din ea, oprindu-se la anul de îndurare al Domnului, după care a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în auzul urechilor voastre.”

Prieteni, numai un profet poate face aceasta! El a luat versetul rostit de Isaia și l-a adus în ziua Sa, a citit Scripturile și a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.”

În mesajul cu același titlu din anul 1965, profetul lui Dumnezeu a spus:

„Cum a putut El să stea acolo și să spună: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri!” Cât de clar, cât de minunat, dar cu toate acestea, oamenii aceia nu au înțeles. De ce? Pentru că au luat tălmăcirea dată de preoțimea de care ascultau.”

Isus a venit și a citit din Isaia 61, după care a închis Cartea, a dat-o preotului și a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură în auzul urechilor voastre.” Dar ei nu au primit ceea ce a spus El, din cauza celor spuse de preoți cu privire la însemnătatea aceluia verset, a aceluia Cuvânt. De aceea, când Cuvântul a fost făcut viu în ziua lor, ei nu l-au primit, deși un Profet a spus: „Aceasta înseamnă aceea.”

Lumea a făcut același lucru astăzi.

„...dar cu toate acestea, oamenii aceia nu au înțeles.”

De ce? Pentru că ei au luat ceea ce au spus preoții și au respins ceea ce a spus Profetul.

În continuare, fratele Branham a spus:

„Istoria se repetă întotdeauna, iar unui verset i se atribuie o însemnătate compusă și o descoperire compusă.”

Să citim din Ioan 14:

„Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac;

și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.

Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.

Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.

În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”

Dacă citim superficial Scripturile și avem o înțelegere denominațională, vom parcurge aceste versete și vom spune: „Aceasta este făgăduința cu privire la Duhul Sfânt care urma să se reverse la Rusalii. Noi putem bifa aceste versete ca împlinite. Aceasta este tot.”

Dar la sfârșitul timpului, a venit în scenă profetul lui Dumnezeu, a luat textul acesta și a spus următoarele în **„Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită”**:

„Observați! Dumnezeu Se făcea cunoscut pe Sine Însuși. Noi nu trebuie să convertim la creștinism printr-o lege

...prin eforturi, prin învățătură sau prin orice altceva de felul acesta,

„...ci prin descoperire...” Care descoperire?

„...Hristos în voi, așa cum era Dumnezeu în Hristos.”

Acesta este felul în care ar trebui să obținem convertiții: prin Hristos; Hristos în mine, nu altundeva. Eu ar trebui să câștig convertiți pentru Hristos prin Hristos în mine. Nu printr-un program, nu prin prezența la biserică, nici printr-un studiu biblic, ci prin Hristos care este în mine.

„Hristos este în voi, așa cum a fost Dumnezeu în Hristos! Ceea ce a făcut Dumnezeu în Hristos, Hristos face în voi! Ce semne a făcut Dumnezeu în Hristos, Hristos face în voi. Oh, nu este minunat? Îmi place aceasta.

Isus a spus: „în ziua aceea”, care este ziua de azi. „În ziua aceea”, când este făcută cunoscută descoperirea, „veți ști că Eu sunt în Tatăl, că Tatăl este în Mine; că Eu sunt în voi, iar voi sunteți în Mine.” Când descoperirea este făcută trup. „În ziua aceea, veți ști că Eu și Tatăl suntem Una; Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine.” Atunci când vine la suprafață descoperirea, atunci este „Eu în voi și voi în Mine.” Iată!”

Ce a făcut fratele Branham? A luat aceste versete și le-a aplicat în ziua de astăzi. *„În ziua aceea.”*

Poate ziceți: „Păi, eu am crezut că aceasta s-a împlinit în zilele apostolilor.” Da, a existat o împlinire și acolo, dar aceasta nu a fost tot. El se referea la o altă împlinire care a avut loc astăzi: *„Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.”*

„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.”

Când? Când va veni la suprafață descoperirea. Atunci veți ști că Eu sunt în voi și că voi sunteți în Mine. Iată!

Vedeți, prieteni? Când au fost deschise Pecețile, fratele Branham a spus că Biblia a devenit o Carte nouă pentru el. Vă amintiți? Când au fost deschise Pecețile, el a spus că Acestea au deschis tot Cuvântul.

Fratele Branham a spus: *„Ce este Cartea aceea? Titlul de Proprietate al Răscumpărării, Cartea Vieții.”* Deci, el a spus că Biblia este Titlul de Proprietate, Cartea Răscumpărării, Cartea Vieții.

Așadar, odată cu deschiderea Peceților, S-a deschis Cuvântul. Acum, Cuvântul este

liber de tradiții, nu mai este pecetluit de acestea; este liber de înțelegerea tradițională. Acum, Cuvântul este deschis și este numit Cartea Vieții Mielului, Titlul de Proprietate al Răscumpărării; este consemnarea Seminței lui Hristos. Totul este aici, în mâinile noastre; a fost deschis, desigilat.

Poate ziceți: „Nu a fost pecetluit pentru că noi L-am putut citi.”

Da, L-am citit cu o înțelegere denominațională, dar la sfârșitul Epocilor, El a venit să rupă înțelegerea denominațională și a deschis Cartea aceasta pentru noi, ca să ne putem uita în Ea și să aflăm tot ce avem nevoie, pentru că astăzi ne-a fost restituit tot în Cartea Titlului de Proprietate.

„Dar eu nu pot face aceasta!” Dacă profetul a spus că puteți, înseamnă că puteți. Dacă aveți credință desăvârșită în Cuvântul lui Dumnezeu, dacă credeți, veți putea avea orice veți spune.

Cartea aceasta nu este pecetluită, nu se rezumă la o anumită zi. Ea este un Cuvânt veșnic, cu un scop veșnic care se desfășoară încă, iar dacă voi o puteți lua și o puteți crede, o veți putea avea.

Dar denomiunțile au limitat acest Cuvânt la câteva pagini. Eu nu știu de ce mai tipăresc Biblia, fiindcă ar putea distribui foarte bine pamflete.

Prieteni, noi nu ne uităm doar la partea care se aplică azi, ci ne uităm la întreaga Carte a Răscumpărării, care a fost restituită și pusă înapoi în mâinile oamenilor, Ea fiind Titlul de Proprietate asupra întregii creații.

Când a fost pe pământ, Isus Hristos a trecut într-o zi pe lângă un smochin care nu avea roade. El nu S-a întors la profeți și nici la Lege sau la Psalmi ci, în descoperirea Sa S-a întors la Eden și a spus: *„În veac să nu mai mănânce nimeni rod din tine!”* (Marcu 11.4). De unde a luat aceasta? Aici, El a dovedit că putea face ceea ce a făcut Adam în Eden. Ce Scripturi erau acelea? Totul se întorcea la grădina Eden, la început, când omul avea stăpânire asupra pământului.

Isus, descoperirea desăvârșită a Cuvântului lui Dumnezeu, stătea acolo și nu a trebuit să spună: „Isaia a spus așa și așa...”, ci S-a întors la început, la Geneza, la grădină, și a spus: „Blestem acest pom, să nu mai dea rod!” Și ce s-a întâmplat? A doua zi, când apostolii au trecut din nou pe lângă smochinul acela, s-au mirat când au văzut cât de repede s-a uscat și a murit. Dar Isus le-a zis: „Nu vă mirați! Dacă

veți avea credință cât un bob de muștar și îi veți spune acestui munte: „Scoală-te și aruncă-te în mare!”, și nu vă veți îndoi în inima voastră, veți avea lucrul cerut.”

Vedeți? Nu numai că Isus a pășit înapoi în Eden, ci El le-a spus apostolilor că și ei puteau face aceasta.

Poate ziceți: „Am crezut că omul a pierdut aceasta, că s-a pierdut pe drum și că vom primi aceste lucruri undeva în decursul timpului, cândva în viitor.”

Prieteni, Titlul de Proprietate a fost pus înapoi în mâinile voastre, Îl aveți! Isus Hristos stătea pe pământ, Biblia în trup, și El a putut să-L ia și să spună: „Aceasta a fost odată parte din moștenirea, din stăpânirea omului, iar Eu, plinătatea Cuvântului, voi lua doar dreptul pe care-L are Cuvântul!” Apoi, S-a întors spre apostoli și a spus: „Nu vă mirați, pentru că și voi puteți face același lucru!”

Nu plasați Scripturile altundeva, ci credeți că totul este pentru ziua de azi. Exodul este pentru ziua de azi; intrarea în posesiunea Țării făgăduite este pentru ziua de azi; Semnul învierii este pentru ziua de azi. *„Nu vă voi lăsa orfani; Mă voi întoarce la voi și veți ști că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine; că Eu sunt în voi și voi sunteți în Mine”,* este pentru ziua de azi! Cuvântul făcut trup este pentru ziua de azi, restituirea tuturor lucrurilor este pentru ziua de azi. Nu le puneți altundeva, pentru că profetul a adunat totul și le-a aplicat zilei de azi.

Pot să mi-i imaginez pe farisei cum L-au privit pe Isus și au spus: „Despre ce vorbești? Noi știm că Adam a făcut aceasta, dar a păcătuit și a pierdut acest drept, de aceea, noi nu mai pute face aceasta.”

„Eu tocmai am făcut-o! Nu-Mi spuneți că nu se poate, pentru că Eu tocmai ai făcut-o!” Apoi S-a uitat la ucenici și le-a spus: „Și voi o puteți face!” De ce este nevoie pentru a face aceasta? De credința desăvârșită. Nu de speranță, nici de puterea voinței, ci de credința desăvârșită care va lua fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și va aduce rod. Dacă avem credință desăvârșită în tot ce spune Cuvântul, vom avea și rod. Dar să nu ne facem vinovați prin a pune Ceva aici sau dincolo, când întregul Cuvânt este disponibil astăzi!

Să mergem în Matei 12.31-32:

„De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată.

Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor."

Amin! Este un verset simplu pe care l-am citit de multe ori și care spune: „Orice hulă veți face împotriva Mea, vi se va ierta, dar când va veni Duhul Sfânt și veți vorbi împotriva Lui, aceasta nu vi se va ierta nici acum, nici în veacul viitor.” Aceasta este clar. Duhul Sfânt S-a întors în ziua de Rusalii. Acolo este o împlinire a Scripturilor, dacă se făcea hulă împotriva a ceea ce se petrecea acolo.

Fratele Branham a luat acest verset și a vorbit despre el în mesajul „**Astăzi s-a împlinit această Scriptură**”:

„Dar cei care pretindeau că așteaptă venirea Sa, biserica însăși, când au văzut că se înfăptuiește lucrul acela, au spus: „El este un diavol, este un ghicitor, un Beelzebul.”

Atunci Isus a spus: „Păcatul acesta vă va fi iertat”, pentru că El nu murise încă. „Dar”, a continuat El, „într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face același lucru, iar dacă cineva a vorbi împotriva Lui, nu va fi iertat.” Aceea este ziua de azi, când fiecare Cuvânt trebuie să rămână împreună. „Dacă veți spune un cuvânt împotriva, nu vă va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”

Când a rostit acel Cuvânt, Isus S-a referit la ziua de azi. A existat o împlinire a Lui în ziua de Rusalii? Categorie. A existat o împlinire și în ziua aceea, dar El spunea cuvintele unui Profet și Se referea la ziua de azi, când S-a întors plinătatea Cuvântului, când Duhul Sfânt Însuși S-a întors în plinătate și tot Cuvântul Se ține unul de altul.

Să nu mai citiți niciodată aceste versete spunând: „Aceasta a fost pentru apostoli.” Nu a fost pentru apostoli! Poate li s-a aplicat și lor, dar aceasta s-a scris pentru voi, este pentru ziua de azi.

Nădăjduiesc că Dumnezeu nu ne va mai lăsa să citim Biblia cu o înțelegere tradițională veche. Spuneți: „Doamne, frânge aceasta pentru mine, îndepărtează-o din mintea mea și ajută-mă să nu mai am gânduri raționale în legătură cu Cuvântul, fiindcă nu vreau să mai am asemenea gânduri, ci doresc să am gândul lui Hristos, înțelegerea corectă și așezarea corectă a Scripturilor; nu ceea ce cred eu că înseamnă, nici ceea ce am crezut că înseamnă, ci ceea ce înseamnă cu adevărat. Îngăduie-mi Cuvântul împlinit azi.”

De ce pentru foarte mulți oameni, citirea Bibliei a devenit plictisitoare, așa că citesc cu capitol azi, altul mâine, și totul devine sec? Aceasta se datorează faptului că ei citesc doar niște cuvinte printate cu cerneală pe o foaie a hârtie, dar nu înțeleg că ceea ce citesc se împlinește astăzi. Dar când începem să citim Biblia și vedem că ceea ce scrie acolo se împlinește astăzi, citirea Ei devine entuziasmantă. Atunci, devotamentul vostru zilnic primește dintr-o dată o Viață nouă, pentru că puteți atinge orice verset, prin descoperire, și veți spune: „Aici, El vorbește despre ziua de azi. Aceasta este cartea lui Ieremia și vorbește despre ziua de azi; acesta este Isaia care vorbește despre ziua de azi; Ezechiel vorbește despre ziua de azi, Obadia, Amos, care vorbesc despre ziua de azi.” Multor oameni le este greu să citească Biblia, deoarece se gândesc că Ea conține povești despre oameni care au trăit demult și acum sunt morți. Dar aceasta este o descoperire falsă. Adevărul este că aceste lucruri au fost scrise ca să ne servească drept exemplu nouă, ca să nu cădem și noi prin aceleași greșeli pe care le-au făcut ei.

Tot ceea ce s-a întâmplat de-a lungul epocilor a fost scris pentru noi, pentru ziua de azi. Aleluia!

Să mergem împreună în Luca 12.10-12, de unde vom lua aceeași afirmație a Domnului. Noi știm că hula împotriva Duhului Sfânt se aplică și pentru ziua de azi, pentru că așa a spus profetul lui Dumnezeu.

„Și oricui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta, dar oricui va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta.

Când vă vor duce înaintea sinagogilor, înaintea dregătorilor și înaintea stăpânilor, să nu vă îngrijorați cum veți răspunde pentru apărarea voastră, nici ce veți vorbi,

căci Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiți.”

Aceasta este pentru ziua de azi, pentru timpul când va avea loc constrângerea, dar noi știm ce să facem pentru că El ne-a spus deja. Aleluia!

Acum vom citi din Luca 17.26-30:

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului:

mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți.

Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aidoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau,

dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți.

Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului."

Noi cunoaștem aceste versete foarte bine, dar fratele Branham le-a luat, aluat acești indicatori, aceleași condiții, a luat ziua lui Noe, a lui Lot, a Sodomei și Gomorei, a luat starea oamenilor din ziua lui Noe și a spus: „De fapt, aici vorbea despre ziua de azi.”

El a spus în „**Pecetea Paștelui**” din anul 1965:

„Cum a fost în zilele lui Noe, la fel va fi și la venirea Fiului omului. Ei mâncau, beau, se însurau și se măritau. Cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi și în ceasul în care Se va descoperi pe pământ Fiul omului”, Fiul lui Dumnezeu. Fiul omului Se va întoarce ca Mesaj profetic al zilelor din urmă când va zbura vulturul; nu leul, nu vițelul din epoca jertfirii.”

În „**Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită**”, citim:

„Cum a fost în zilele lui Noe și în zilele lui Lot, aidoma va fi și la venirea Fiului omului. Când un Billy Graham și un Oral Roberts moderni au mers jos în Sodoma ca să predice sodomiților...”

Fratele Branham a luat versetul acesta și a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.” Noi nu așteptăm să se îplinească, s-a împlinit când Oral Roberts și Billy Graham au luat mesajul Evangheliei și l-au dus jos la sodomiți. Acest Cuvânt s-a împlinit astăzi. S-a încheiat. Ce este aceasta? Fratele Branham a spus că descoperirea Fiului omului a avut loc în același timp. Aleluia!

„Când un Billy Graham și un Oral Roberts moderni au mers jos în Sodoma ca să predice sodomiților și să-i orbească cu Evanghelia. Atunci, un Înger, un Mesager, a rămas cu Avraam și cu grupul ales. Și ce semn a făcut El? Cum L-a numit Avraam? Elohim, Dumnezeu manifestat în trup. Astfel, Isus a arătat că El Însuși, Dumnezeu în El, Se va manifesta în zilele din urmă în Mireasă.”

Acest verset este pentru ziua de azi.

Să mergem în Matei 24.27:

„Căci, cum iese fulgerul de la Răsărit și se vede până la Apus, așa va fi și venirea Fiului omului.”

Fratele Branham a folosit acest verset în două feluri unice. În mesajul „**Dovedind Cuvântul Său**”, el a spus de multe ori:

„Noi vedem că același soare care răsare în Est, apune în Vest”, și continuă spunând că aceeași Lumină care strălucește în Est strălucește și în Vest, și o numește Lumina de seară, aducând versete biblice pentru a dovedi aceasta. Același soare care se ridică în Est, strălucește și în Vest.

„Civilizația a călătorit cu soarele, iar acum ne aflăm pe Coasta de Vest; Evanghelia a călătorit cu civilizația. Tată, noi știm că acesta este sfârșitul Evangheliei, sfârșitul timpului, sfârșitul epocii. Ea pălește în veșnicie, dar Tu ai făgăduit că Soarele va ieși afară, Fiul omului Se va descoperi în zilele din urmă.”

Fratele Branham a spus de multe ori că soarele care a răsărit în Est, strălucește în Vest, că aceeași lumină a soarelui s-a arătat în Est, dar și în Vest.

Apoi, în mesajul „**Hrana duhovnicească la timpul potrivit**”, a luat acest verset și a făcut ceva diferit cu el:

„Dacă El ni s-ar arăta în trup fizic, dacă ar arăta ca în tabloul „Chipul lui Hristos la treizeci și trei de ani” a lui Hoffman, iar din mâinile Lui ar curge sânge și ar fi plin de cicatrice, eu nu aş accepta aceasta.”

Aici, fratele Branham ne spune că noi nu căutăm semnele cuielor, ci Cuvântul făcut trup. De ce? Pentru că la neamuri, El nu a venit în trupul acela; în această venire, El nu vine la neamuri în acel trup, ci El, Duhul Sfânt Însuși vine să ia un Trup. Care Trup? Trupul Miresei, acesta fiind Trupul fizic al lui Isus Hristos la a doua Sa venire. Dar la plecarea din cadrul celei de-a doua veniri, noi vom întâlni acel trup în văzduh, nu pe pământ. Înțelegem aceasta? „Da”. Slăvit să fie Domnul. Aleluia!

„...eu nu aş accepta aceasta. Nu, nu, nu! Când vine El Însuși, „orice ochi Îl va vedea și fiecare limbă Îl va mărturisi; așa cum iese fulgerul de la Est la Vest, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.” Înțelegeți? Noi nu credem aceste culte și grupuri, ci credem că Dumnezeu este Cuvântul.

Dar El Se face trup, locuind în trupul vostru și al meu și ne dă daruri, vouă și mie, făcându-Se cunoscut prin ele. Aceasta este hrana tainică. Indiferent cât de mult s-ar face El cunoscut prin mine, voi trebuie să credeți Aceasta, trebuie să aveți darul credinței ca să puteți crede.”

Aici, el ia același verset: *„Cum iese fulgerul de la Răsărit și se vede până la Apus, așa va fi și la venirea Fiului omului”, și spune: „Dacă aș vedea Chipul lui Hristos al lui Hoffman și semnele cuielor, nu aș crede aceasta.”* Apoi, continuă: *„El va veni în felul acela, în trupul Său fizic, iar atunci fulgerul va străluci de la Est la Vest; orice ochi Îl va vedea și orice limbă Îl va mărturisi.”*

Prieteni, aceasta nu este luarea în văzduh a Bisericii, pentru că atunci când este luată Mireasa sus, este o răpire tainică, nimeni nu va ști nimic despre ea, deci nu toți Îl vor vedea și-L vor mărturisi. Nu la venirea aceasta se referea fratele Branham, ci vorbea despre o altă venire, când El va veni în viitor în trupul Său firesc. Atunci va fi văzut de orice ochi și orice limbă Îl va mărturisi. Să nu amestecăm aceste lucruri!

De multe ori când fratele Branham a vorbit despre venirea Domnului, chiar și după deschiderea Pecetilor, și a spus: *„Când va veni El Însuși...”*, se referea la venirea Sa la evrei.

La neamuri, El nu a venit în trupul Său firesc, ci a venit în plinătatea Cuvântului Său cu plinătatea Duhului Său, iar Trupul în care vine El este Trupul Miresei: El devine Trup, iar Trupul devine Cuvântul. Dar când Îl vom vedea în trup, la întâlnirea din văzduh, El nu va fi văzut de nimeni altcineva. Fratele Branham a spus că oamenii vor spune: *„Credeam că va fi o răpire”*, după care a adăugat: *„Răpirea a fost deja, dar voi nu ați știut.”*

Fratele Branham ne-a spus că El Își va lua Mireasa dintre neamuri la Cina nunții Mielului, iar de acolo se va strecura afară ca să meargă să Se descopere celor o sută patruzeci și patru de mii. Atunci ei Îl vor întreba: *„De unde ai rănille acestea?”*, iar El le va răspunde: *„În casa prietenilor Mei le-am primit.”*

De multe ori, când fratele Branham a spus: *„Când El vine astfel...”*, nu se referă la această venire. El ne-a spus că există trei venituri. Astfel, în *„Hristos este Taina lui Dumnezeu descoperită”* ne-a spus că prima dată vine ca să-Și răscumpere Mireasa, apoi vine s-o ia sus și a treia oară vine cu Mireasa Sa. Care din aceste trei venituri este pentru evrei? Niciuna! El a vorbit de venirile pentru Mireasă; acestea

trei sunt venituri pentru Mireasă. Apoi, va veni la cei o sută patruzeci și patru de mii, dar această venire va avea loc după ce El Își va lua Mireasa și o va duce la Cina Nuntii. După aceea, Se va întoarce la cei o sută patruzeci și patru de mii.

Așadar, El vine de trei ori pentru Mireasă: o dată ca s-o răscumpere; a doua oară vine ca s-o ia sus, iar a treia oară vine cu Mireasa Sa. Dar după aceea, trebuie să vină pentru cei o sută patruzeci și patru de mii.

Înseamnă că noi trebuie să fim atenți la ceea ce a făcut fratele Branham cu Scripturile și să-l lăsăm să facă ceea ce au avut voie să facă toți ceilalți profeti, deoarece există o împlinire firească și o împlinire duhovnicească chiar și cu privire la venirea Domnului. Există o împlinire duhovnicească ce are loc acum cu Mireasa și o împlinire firească pentru evrei. Fratele Branham știa foarte bine ce vorbea, nu era confuz, dar noi suntem uneori confuzi.

„Orice ochi Îl va vedea, orice limbă va mărturisi și orice genunchi se va pleca”, nu se referă la răpirea Bisericii-Mireasă.

Acum, să mergem la următorul verset din Matei 24. Noi am citit versetul 26, iar acum vom merge mai departe:

„Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.” (v. 27-28).

L-am auzit vreodată pe profet vorbind despre versetul acesta? În mesajul **„Bobul nu va moșteni împreună cu pleava”** din anul 1965, scrie:

„Penticostalii au spus: „Oh, se va petrece ceva măreț!” Se petrece deja, iar ei nu știu nimic. Vedeți, aceasta este. Da, domnilor. Pentru că „acolo unde este stârvul, se vor aduna vulturii.” Este atât de sigur pe cât este de sigur că există lumea aceasta. Vedeți? Aceasta a spus El. Ce este Stârvul? Cuvântul. El este Cuvântul, Stârvul, Hristos! „Hristos în voi”, Același ieri, azi și în veci.”

Unde este Stârvul, care este Cuvântul, acolo se vor aduna Vulturii.

Acum vom merge în Luca 17 și vom începe să citim de la versetul 30:

„Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului.”

Fratele Branham a pus acesta, cât se poate de clar, în zilele noastre.

„În ziua aceea, cine va fi pe acoperișul casei și își va avea vasele în casă să nu se coboare să le ia și cine va fi pe câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă.

Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot.” (v. 30-32).

Vedeți, El s-a referit la Răpire, dar dintr-o dată, ne întrebăm: „Despre ce vorbește acum? Cum pot să fiu pe acoperișul casei dacă voi avea o schimbare în trup? Cum să mă mai întorc în casă dacă atomii mei vor fi schimbați într-o clipită?” Pentru că unele dintre aceste versete se referă la evrei. După cum știm, există o împlinire duhovnicească și o împlinire firească a profețiilor. Evreii au parte de o împlinire firească, iar noi avem parte de una duhovnicească.

Să mergem mai jos la versetul 34:

„Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat;

două femei vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată.

Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”

Ucenicii L-au întrebat: „Unde, Doamne?” Iar El a răspuns: „Unde va fi trupul, acolo se vor strânge vulturii.” (v. 34-37).

O împlinire firească și o împlinire duhovnicească, pentru că cei o sută patruzeci și patru de mii vor fi adunați împreună. Ei vor fi separați și adunați împreună, dar noi suntem separați acum de către Cuvânt. Suntem separați de familii, soți și soții, frați și surori, suntem separați și chemați afară acum. Noi suntem adunați în Trup acum, pentru că „*acolo unde este stârvul, acolo se vor aduna vulturii.*” Deci, există o împlinire duhovnicească cu noi, dar va fi și o împlinire firească cu cei o sută patruzeci și patru de mii.

Dacă Scriptura are o împlinire firească și una duhovnicească, totul se potrivește dintr-o dată, iar profetul ne-a spus că aceste versete aparțin zilei de azi.

În „**Unșii din timpul sfârșitului**”, el a spus:

„Nu eu am fost Cel care a apărut jos la râu; eu doar stăteam acolo când a apărut El. Nu eu sunt Cel care face aceste lucruri și care spune mai dinainte aceste lucruri

care se împlinesc atât de perfect; eu nu sunt decât unul care se află în apropiere când El face aceste lucruri. Eu nu sunt decât un glas pe care El l-a folosit ca să spună aceste lucruri. Nu a fost ceea ce știam eu; eu doar m-am predat Lui și sunt cel prin care a vorbit El. Nu sunt eu, nu a fost îngerul al șaptelea, oh, nu! A fost manifestarea Fiului omului. Nu a fost îngerul, mesajul lui, a fost Taina lui Dumnezeu descoperită. Nu este un om, este Dumnezeu. Nu îngerul a fost Fiul omului; el a fost mesagerul la care a venit Fiul omului. Fiul omului este Hristos; El este Cel de la care vă hrăniți. Voi nu vă hrăniți de la un om, pentru că omul, cuvintele lui vor eșua. Dar voi vă hrăniți de la Trupul-Cuvânt al Fiului omului care nu greșește."

Și acolo unde este Trupul, se adună vulturii. Acolo unde este stârvul, se vor aduna vulturii, iar noi ne hrănim cu Trupul-Cuvânt al Fiului omului care nu greșește. Noi am fost separați și adunați. Aleluia!

În mesajul „**Dovedind Cuvântul Său**”, scrie:

„Iar Isus a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei...” Fiți atenți! „...la fel va fi și la venirea Fiului omului, când este descoperit Fiul omului.” Nu mai este chemată ca biserică, înțelegeți, nu mai este așa; este chemată Mireasa. Înțelegeți? „În ziua aceea, Se va descoperi Fiul omului.” De ce? Pentru a Biserica cu Capul, căsătoria Miresei. Chemarea Mirelui va avea loc chiar prin aceasta, când Fiul omului va veni jos în trup de carne pentru a-i uni pe cei doi. Biserica trebuie să fie Cuvântul pentru că El este Cuvântul, iar cei doi se unesc împreună. Dar pentru aceasta este nevoie de manifestarea descoperirii Fiului omului. Nu un rang preoțesc. Înțelegeți ce vreau să spun? Vedeți, Fiul omului, Isus Hristos, va veni printre noi în trup de carne și va face Cuvântul Său atât de real încât va uni Biserica, Mireasa, și pe El ca Unul, iar atunci Ea va merge Acasă la Cina Nunții. Amin. Ea este unită deja. Vedeți, noi vom merge la Cina Nunții, nu la căsătorie. „Să ne bucurăm, să ne veselim și să-l dăm slavă, căci a venit nunta Mielului.” Dar Răpirea este plecarea la Cina Nunții. Ce se întâmplă când Cuvântul Se unește cu persoana și cei doi devin Una? Îl manifestă din nou pe Fiul omului, nu biserică, teologii. Fiul omului! Cuvântul și Biserica devin Una și tot ce a făcut Fiul omului, El fiind Cuvântul, va face și Biserica.”

În Apocalipsa 19.7 scrie: „Să ne bucurăm, să ne veselim și să-l dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit.”

Fratele Branham nu a pus acest verset în viitor, ci acum. El a luat Apocalipsa 19 și l-a folosit în dreptul unirii invizibile. Putem crede că este adevărat dacă el a făcut aceasta? Căsătoria are loc acum. Astfel, Apocalipsa 19 nu este un eveniment viitor, deși există un apogeu. Apocalipsa 19.7 are loc acum, pe măsură ce Sămânța aleasă este unită cu Hristos într-o unire invizibilă. Căsătoria are loc acum, dar va veni un timp în care nu va mai exista o Sămânță aleasă mai dinainte care să se unească cu Hristos, iar atunci va exista o manifestare în care Ea va dovedi că este cine a spus că este, după care va pleca la Cina Nunții. „Căsătoria Mielului a venit”, acesta fiind un eveniment actual, se petrece acum, ceea ce înseamnă că noi ne putem regăsi în Apocalipsa 19.

Fratele Branham a luat și textul din Apocalipsa 22.17 care spune: „*Duhul și Mireasa zic: „Vino!”*” Nu un eveniment viitor, ci la prezent. Profetul lui Dumnezeu ne-a tălmăcit Cuvântul pentru a ne face să vedem că noi neamurile, am trecut prin Cartea Apocalipsei. Fără doar și poate, mai sunt lucruri care se vor împlini cu evreii, care zac acolo, dar noi neamurile am parcurs Cartea Apocalipsei duhovnicește. Și iată-ne la sfârșitul Apocalipsei, la capitolul 22 unde scrie: „*Duhul și Mireasa zic: „Vino!”*” Nunta Mielului a venit, iar Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Aleluia!

Țineți minte! **Duhovnicesc-firesc; duhovnicesc cu Mireasa și firesc cu evreii.**

În mesajul „**Astăzi s-a împlinit această Scriptură**” din anul 1965, fratele Branham spune:

„Observați un alt mare semn. Evreii sunt în țara lor; au propria lor națiune, propriii lor bani și sunt membri ai Națiunilor Unite. Au propria lor armată, au totul. Ei sunt în țara lor despre care Isus a spus: „De la smochin învățați pilda lui.” Ei sunt acolo, înapoi în țara lor. Astăzi s-a împlinit această Scriptură, evreii sunt în țara lor.”

Acesta este textul din Matei 24.32, unde El a spus: „*De la smochin învățați pilda lui.*” Fratele Branham nu privea în viitor după împlinirea pildei smochinului, ci a spus: „S-a împlinit”. Pilda smochinului s-a împlinit, Israelul s-a întors în patria sa și are propria monedă, propria armată, propriul steag și propria națiune. „*Astăzi s-a împlinit această Scriptură, evreii sunt în patria lor.*” El nu privea spre o altă împlinire, ci a spus că s-a împlinit chiar atunci. Apoi a spus:

„Astăzi s-a împlinit această Scriptură, Epoca Bisericii Laodicea.

Astăzi s-a împlinit această Scriptură. Matei 24 s-a împlinit. Lumea este în putrefacție, totul; națiuni împotriva altor națiuni, cutremure în diferite locuri, pretutindeni sunt dezastre mari. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.”

Să mergem în Matei 24.32-33 pentru că el ne spune că pilda smochinului s-a împlinit.

„De la smochin învățați pilda lui: Când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape.

Tot așa, și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la ușă.”

Există anumite lucruri care trebuiau să se îplinească cu generația care avea să vadă Israelul devenind națiune, iar fratele Branham le-a împlinit pe toate din punct de vedere duhovnicesc. Astfel, noi umblăm în acea împlinire și nu așteptăm să se întâmple altceva cu Israelul pentru că s-a întâmplat deja tot ce trebuia să se întâmple, acel lucru s-a împlinit, iar noi suntem aici și manifestăm ceea ce s-a întâmplat. Ce este aceasta? Venirea Domnului. Unde? În Mireasă. Noi nu o așteptăm, este aici pe pământ, la timpul prezent, este venirea lui Hristos în Mireasă. Fiecare verset spre care ne-a îndreptat fratele Branham, ne arată același lucru și trebuie să aibă loc acum și aici, în timpul când se petrec aceste lucruri. Au trebuit să aibă loc când premergătorul a fost pe pământ. Fiecare indiciu spre care ne-a îndreptat el, ne arată că Domnul a venit, dar noi dorim să privim tot timpul spre viitor. Există o venire viitoare, dar nu pentru Mireasă, pentru Mireasă există o plecare viitoare. Pentru evrei există o venire viitoare la cei o sută patruzeci și patru de mii.

Așadar există o venire? Vine Domnul? Da! Eu pot spune că vine Domnul? Da, absolut! El vine pentru evrei, dar vreau să vă spun ceva. Referitor la această a doua venire a Sa, fratele Branham a spus: *„Eu văd că nu a mai rămas nimic altceva decât plecarea Miresei.”*

Încetați să mai priviți în altă parte! Noi avem toate versetele sub ochii noștri. El ne-a îndreptat spre ele și avem tălmăcirea desăvârșită a Cuvântului cu legitimare divină. Astfel, a spus: *„Aceasta este aceea, cutare este cutare...”*, iar dacă tot ceea ce a spus este adevărat, ce altceva puteți face decât să acceptați ceea ce a spus și anume, că aceasta este venirea lui Hristos în Mireasă, este Fiul omului arătat în Trup. În care Trup? În Trupul Bisericii Sale.

Puteți privi în viitor cât doriți, puteți rămâne în Laodicea și să așteptați un timp magic, dar când aceste versete se vor împlini din nou într-un ciclu, se vor împlini pentru evrei, nu pentru neamuri. Ele se vor împlini într-un ciclu nou după plecarea Miresei dintre neamuri, dar atunci veți fi prinși într-un ciclu greșit. În ce mă privește, eu vreau să fiu prins într-un ciclu duhovnicesc, în împlinirea duhovnicească a Cuvântului lui Dumnezeu cu venirea duhovnicească a Domnului. Apoi va mai rămâne venirea fizică la cei o sută patruzeci și patru de mii, după ce Mireasa duhovnicească va pleca să-L întâlnească pe Domnul în văzduh, nu pe pământ.

Acest Cuvânt ne-a fost tălmăcit de profet. Nu de un predicator, ci profetul a fost cel care a tălmăcit aceste versete și ne-a arătat cu Scripturile unde ne aflăm în împlinirea duhovnicească a profeției. Slăvit să fie Dumnezeu!

Mai am câteva citate pe care aș vrea să le citesc din mesajul „Astăzi s-a împlinit această Scriptură”. Eu cred că este uimitor faptul că Isus Hristos a venit pe pământ, a luat sulurile și a citit o parte din profeția lui Isaia, după care a închis sulul, S-a uitat la cei prezenți și a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.” De asemenea, cred că este uimitor faptul că fratele Branham a venit acum și a luat restul acelei profeții, când a vorbit despre ziua de răzbunare a Domnului nostru. El a făcut aceasta când a predicat „Durerile nașterii”, însă când a predicat „Durerile nașterii”, a predicat din nou Pecetea a șasea, care este Pecetea judecății, în care a vorbit despre ziua de răzbunare a Domnului nostru. Dar deși era în desfășurare încheierea profeției, el nu a înțeles ce se petrecea. Vorbea mesajul „Durerile nașterii” care este de fapt Pecetea a șasea, judecata pe pământ, dar când a dorit să citească textul, nu a putut găsi locul, iar atunci s-a apropiat un preot și i-a dat sulul (Biblia) pentru ca noi să avem acest indiciu biblic care ne arată că acum urma să aibă loc împlinirea duhovnicească a ceea ce s-a întâmplat mai înainte firește. Și el a luat sulul (Biblia) de la un preot. Oh, a fost atât de bine că a fost un preot, nu un păstor sau un predicator baptist, iar el a deschis sulul, a citit versetul pentru subiectul său și i l-a dat înapoi, după care a predicat ziua de răzbunare a Domnului nostru. Eu nu știu dacă el a știut ce predica și de ce predica ceea ce predica, dar a făcut-o. Însă fără doar și poate, nu a știut ce se petrecea. După încheierea serviciului, a urcat în mașină împreună cu familia, iar pe drum, a tras pe dreapta pentru că copiii voiau un hamburger. Soția lui era foarte supărată pentru că ea îi cumpărase Biblia aceea nouă; se simțea rușinată pentru ceea ce se întâmplase.

Vedeți? El nu știa ce se întâmplă, soția lui era rușinată, iar copiii voiau un

hamburger. Ce se petrecea? Scripturile se împlineau pe pământ. Se împlineau Scripturi importante, dar totul se petrecea atât de calm și de liniștit, atât de ascuns, încât lumea nu a văzut marele eveniment care avusese loc.

Ce putem spune despre viața noastră de zi cu zi, despre serviciile de duminică de la biserică, despre zilele în care mergem la muncă? Pe pământ se împlinesc Scripturi importante. Lumea aceasta este pe punctul să se destrame. Peste tot au loc cutremure, erupții vulcanice, uragane, au loc tot felul de evenimente majore pentru că în viața noastră de zi cu zi se împlinesc lucruri scrise în Scripturi.

Și dintr-o dată, el a înțeles că paginile Bibliei se lipiseră una de cealaltă. Apoi, Dumnezeu i-a amintit versetul acela și i-a spus să-l citească. El l-a citit, iar în ziua următoare s-a întors înapoi pentru a le spune celor de la acea convenție ce se întâmplase, iar ei trecuseră pe lângă. Mai târziu, el s-a întors la biserică din Jeffersonville și a predicat mesajul „Astăzi s-a împlinit această Scriptură”. Ce făcea el? Exact ceea ce a făcut Isus, a făcut exact aceeași afirmație ca și Isus. Cum a putut face aceasta? Pentru că el era un interpret divin al Cuvântului. El era singurul de pe pământ care putea face aceasta, iar noi ne gândim că trebuie să-l corectăm cu Biblia. Vă rog să fiți serioși!

În mesajul „**Astăzi s-a împlinit această Scriptură**”, el a spus:

„Când botezam cea de-a șaptesprezecea persoană, sub acest Martor; voi cunoașteți restul poveștii. Când am stat acolo și am botezat a șaptesprezecea persoană, din cer a venit o Lumină care a strălucit acolo deasupra, ca o Stea care a căzut din cer, iar un Glas a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca premergător al primei veniri a lui Hristos, Mesajul tău va merge în toată lumea înaintea celei de-a doua veniri a Lui.” Astăzi s-a împlinit această Scriptură.”

„Vreți să spuneți că noi nu așteptăm încă a doua venirea a Sa? Astăzi s-a împlinit această Scriptură, pentru că Mesajul său a mers înaintea celei de-a doua veniri a Lui. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.”

În continuare citim:

„Observați, făgăduințele care au fost făcute, toate aceste făgăduințe au fost împlinite și legitimate de Dumnezeu făgăduinței. Priviți în seara aceasta, în Washington! Fotografia Îngerului Domnului este atârnată acolo. George J. Lacy, șeful departamentului FBI pentru amprente și documente pentru SUA, a examinat-

o în Houston, Texas și a spus: „Aceasta este singura Ființă supranaturală care a fost fotografiată vreodată în lume.” El trebuia să știe; el este cel mai bun în domeniu din lumea aceasta.

Observați! Acolo atârnă fotografia cu același Stâlp de Foc care a condus Israelul prin pustie. Voi cunoașteți Mesajul pe care L-a spus El.”

Care Scriptură? Exodul și Stâlpul de Foc ca și Conducător în cadrul Exodului. Astăzi, Scripturile referitoare la Exod S-au împlinit. Profetul lua Scripturi care se împliniseră deja și spunea: „Astăzi s-au împlinit aceste Scripturi”.

Să nu limitați nimic din ceea ce este scris aici, să nu le puneți în altă parte și să nu spuneți: „Este pentru Israel”, deoarece este și pentru Mireasă. Această Carte a fost pusă din nou în mâinile noastre.

„Și a spus: „*Cele șapte Peceti ale tainelor ascunse a întregii Scripturi vor fi deschise și vor împlini Apocalipsa 10, iar aceste lucruri se vor împlini în cadrul Mesajului îngerului al șaptelea.*” Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor noștri. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.”

Atunci de ce mai așteptăm să fie deschisă Pecetea a șaptea? Ea a fost deschisă deja pentru că el a spus:

„Cele șapte Peceti ale tainelor ascunse a întregii Scripturi vor fi deschise și vor împlini Apocalipsa 10, iar aceste lucruri se vor împlini în cadrul Mesajului îngerului al șaptelea.” Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor noștri.”

Cine are dreptul să spună așa ceva? Profetul lui Dumnezeu, Interpretul divin al Cuvântului. El poate spune: „Aceasta se întâmplă chiar acum și chiar aici.”

„Civilizația a călătorit cu soarele; și la fel Evanghelia. Ei au venit din Est și au mers spre Vest, așa cum merge soarele, iar acum este pe Coasta de Vest. Nu poate merge mai departe, pentru că dacă merge mai departe, se întoarce din nou în Est.

Profetul a spus: „Va veni o zi care nu poate fi numită nici zi nici noapte”, o zi mohorâtă, cu multă ploaie și ceață, destul ca să știi cum să te alături unei biserici, ca să-ți pui numele într-un registru. „Dar spre seară va fi Lumină.” Astăzi s-a împlinit această Scriptură.

Același soare care răsare în Est, apune în Vest și Fiul lui Dumnezeu care a venit în

Est și S-a legitimat ca Dumnezeu arătat în trup, este același Fiu al lui Dumnezeu din emisfera vestică de aici, care Se identifică pe Sine Însuși printre Biserică în seara aceasta, Același ieri, azi și în veci. Lumina de seară a Fiului a venit. Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea noastră.”

Aceste lucruri s-au întâmplat deja, iar noi trăim în ele.

„Revista Life a publicat un articol despre aceasta: „Un cerc misterios de Lumină își face apariția deasupra orașelor Tucson și Phoenix”, așa cum am spus cu un an înainte de a se întâmpla, cum va fi aceasta și cum va fi și un triumfi. Această fotografie este atârnată în biserică, cei care ați cumpărat revista, o aveți. A fost întocmai așa. Ei au spus: „Este de douăzeci și șapte de mile înălțime și de treizeci de mile lățime”, dar nu înțeleg ce s-a întâmplat. A apărut în mod misterios și a dispărut în mod misterios.

Fratele Fred Sothmann, fratele Gene Norman și eu, am fost acolo. Trei este o mărturie. Așa cum i-a luat El pe vârful muntelui pe Petru, Iacov și Ioan, ca să fie martori. Ei au stat acolo, s-au uitat la cele petrecute și le-au văzut înfăptuite.

Iată-L acolo, atârând pe cer; acolo sus unde nu este umiditate sau nimic altceva care să formeze o ceață. Cum au putut veni ei acolo? Au fost Îngerii Domnului care s-au întors înapoi după Mesajul lor. Astăzi, acea profeție s-a împlinit în mijlocul nostru. Astăzi s-a împlinit această Scriptură.

Fiți atenți, cele șapte Pечеți au fost deschise. Vârtejul de Vânt este pe Coasta de Vest.”

„Vârtejul de Vânt este pe Coasta de Vest”, ceea ce înseamnă că judecata a început să lovească pământul.

„Să nu treceți pe lângă aceasta așa cum au făcut-o cei din trecut. Astăzi s-a împlinit această Scriptură; semnul Sodomei, semnul super-seminței, semnul bisericii firești! Astăzi s-a împlinit această Scriptură în mijlocul vostru. Credeți aceasta?

Vreți să-L primiți chiar acum, ca Salvatorul și Vindecătorul vostru? Ridicați-vă în picioare și spuneți: „Accept vindecarea mea. Îl accept pe El ca Mântuitorul meu; Îl accept ca Împăratul meu.” Fiecare dintre voi să se ridice în picioare.

Astăzi! Ascultați, prieteni!

„El a citit Scriptura, a dat sulul înapoi la preot, iar în continuare scie: „Toți ochii celor din jur erau ațintiți asupra Lui. El S-a uitat la ei și a spus: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură.”

Eu am luat Scriptura și am adus doisprezece sau mai multe dovezi care ne spun că trăim în zilele din urmă, în generația care-L va vedea pe Isus Hristos întorcându-Se pe pământ, iar în seara aceasta vă spun din nou: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri.”

Fratele Branham a spus: „Am luat Scripturile și v-am adus doisprezece sau mai multe dovezi ca să vă arăta că noi trăim în generația care-L va vedea pe Isus Hristos întorcându-Se pe pământ, iar în seara aceasta vă spun din nou: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri.” Care Scriptură? Despre întoarcerea lui Isus Hristos pe pământ. Despre aceasta vorbea el. „...iar în seara aceasta vă spun din nou: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri.”

Vom trece pe lângă ea așa cum s-a întâmplat în trecut? Vom adăuga propria noastră tălmăcire la Scripturi sau vom lua tălmăcirea profetului, tălmăcirea pe care a adus-o el cu privire la Scripturi? El ne-a adus mai mult de doisprezece dovezi ca să ne arate că noi trăim în generația care va vedea întoarcerea lui Isus Hristos pe pământ. „...iar în seara aceasta vă spun din nou: „Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri.”

Fratele Branham nu s-a jucat. El ne-a arătat că Pecețile sunt deschise. Cum au fost deschise? Mielul a părăsit Tronul de mijlocire, a pășit în față, a luat Cartea și i-a deschis Pecețile. El a trebuit să facă aceasta în timpul când mesagerul al șaptelea, al celei de-a șaptea epoci, era pe pământ. Acela a trebuit să fie timpul venirii Sale. Apoi, El a venit jos cu Cartea deschisă. Astăzi s-a împlinit această Scriptură. Cine ne-a spus aceasta? Un profet legitimat de Dumnezeu. El nu a inventat aceste lucruri, ci ne-a spus: „Pecețile sunt deschise. Îngerul puternic a coborât; Apocalipsa 10 s-a împlinit.” Și a mai spus: „Aceasta este generația care va vedea întoarcerea lui Isus Hristos pe pământ. Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri.”

Nu așteptați, prieteni! Credeți! Primiți aceste lucruri! La deschiderea Peceților, Biblia a devenit o Carte nouă. Nu citiți Cartea Apocalipsei spunând: „Aceasta se va întâmpla. Este la viitor; aceea la fel, apoi cutare i cutare la viitor.”

Dacă vă uitați la Trâmbițe și spuneți: „Ele se vor împlini în viitor”, apoi priviți la Potire și spuneți: „Se vor împlini în viitor!”, sunteți un evreu, deoarece toate sunt la viitor pentru evrei, dar pentru Mireasă împlinirea este duhovnicească și a avut loc deja. Fratele Branham a spus că de-a lungul celor șapte epoci ale Bisericii au existat Peciți, Trâmbițe, urgii. Noi am ajuns la a șaptea, iar unul dintre îngeri, îngerul cu cele șapte urgii este cel care îi descoperă Miresei Cartea Apocalipsei. Din punct de vedere duhovnicesc, noi am parcurs Cartea. Aceasta este generația care va vedea întoarcerea Lui.

Prieteni, nu generația aceasta, ci generația aceea, pentru că fratele Branham nu vorbea acestei generații, ci generației care trăia în anul 1965. El nu vorbea despre mine pentru că eu m-am născut în anul 1977. El le vorbea oamenilor de acolo și le spunea: *„Aceasta este generația care va vedea întoarcerea lui Isus Hristos pe pământ. Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri.”* El nu arăta cu degetul spre viitor, ci vorbea la timpul prezent, iar prin harul lui Dumnezeu, el ne-a adus credința prin care putem spune: „Acesta nu este nimic altceva decât Adevărul.”

Acum, Biblia a fost deschisă într-un fel în care nu a fost deschisă niciodată de-a lungul epocilor. Este deschisă, este disponibilă și este la timpul prezent pentru că este veșnică, dar trebuie folosită prin credința desăvârșită.

Când fratele Branham a trecut prin lista sa, cele șapte Peciți erau deschise și Apocalipsa 10 era împlinită; erau zeci de versete care spuneau că aceea era generația care urma să vadă întoarcerea lui Isus Hristos pe pământ. Evreii erau în țara lor, pilda smochinului era împlinită.

Apocalipsa 10 era împlinită și cele șapte Peciți erau deschise, când el a spus: *„Astăzi s-a împlinit această Scriptură înaintea ochilor voștri.”*

Prieteni, sunt atât de fericit pentru că Dumnezeu ne-a dat ochi să vedem, urechi să auzim și o inimă cu care să credem tot ce a spus el; nu în parte, ci tot ceea ce a spus el.

Câți dintre noi pot spune: „Doamne, ajută-mă! Îndepărtează toată înțelegerea mea umană, tot raționamentul meu uman și îngăduie să am numai gândul lui Hristos.” Câți dintre voi pot mărturisi că aceasta este ceea ce doresc și ceea ce au nevoie? Eu ridic ambele mâini. Aceasta este ceea ce am nevoie. Am nevoie ca Dumnezeu să smulgă înțelegerea denominațională, înțelegerea umană, propriul meu

raționament, pentru că trebuie să am gândul lui Hristos. Care este gândul Lui? Cuvântul descoperit pentru ceasul în care trăim.

Dacă doriți să-L aveți, pot să vă spun de unde puteți să-L obțineți. Există o mulțime de Cărți și casete, acestea fiind gândul lui Hristos, tălmăcirea desăvârșită a acestui Cuvânt, iar dacă dorim să avem acel gând care spală înțelegerea denominațională, să mergem la Mesaj și să-l lăsăm pe profet să ne tălmăcească Cuvântul.

Dacă el spune ceva ce nu înțelegem, ceva care pare că nu se potrivește, luați înțelegerea voastră, aruncați-o la picioare, călcați pe ea și spuneți: „Ceea ce a spus el este Adevărul!”

Să ne întoarcem puțin la povestioara mea.

Domnul vine și ne întreabă: „De ce nu ai luat ceea ce a spus profetul Meu?”

„Păi, el a spus aceasta, dar noi am căutat toate referințele și...”

„Dar profetul Meu a fost legitimat!” Vedeți?

Acum haideți să întoarcem puțin povestea. Să zicem că noi luăm tot ce a spus profetul, cuvânt cu cuvânt; luăm și credem tot ce a spus el, iar Domnul vine și spune:

„De ce ai crezut versetul acela în felul acela?”

„Pentru că așa a spus profetul.”

Să ne imaginăm că atunci Isus ar spune:

„Păi, nu aceasta este tălmăcirea corectă!”

„Dar Tu l-ai legitimat ca profet. Tu i-ai dat toate semnele unui profet, i-ai dat toată legitimarea unui profet, iar eu cred ceea ce a spus el.”

Atunci Domnul va spune: „Așa este. Ai făcut o treabă bună.” Amin!

Nouă nu ni s-a spus să descifrăm aceste lucruri, nu ni s-a spus să le tălmăcim, ci ni s-a spus să acceptăm calea lui Dumnezeu prin care ne-a dat aceste lucruri, aceasta fiind un profet legitimat care este interpretul divin al Cuvântului. Voi nu veți intra în bucluc dacă veți lua ceea ce a spus

profetul, pentru că nu voi l-ați legitimat ca profet, nu voi l-ați chemat să fie profet și nu voi l-ați făcut profet, ci Dumnezeu a făcut toate acestea. Dumnezeu l-a făcut profet; Dumnezeu l-a făcut interpret divin al Cuvântului Său; Dumnezeu a arătat semnele de legitimare ale lui profet, iar eu mă simt în siguranță deplină să stau acolo și să spun: „Acesta este Adevărul și orice altceva am fost învățat, este o minciună!”

Pe mine nu mă interesează faptul că nu funcționează în greacă. Oamenii acceptă mai degrabă Lexiconul decât un profet legitimat, dar noi știm de unde avem Lexiconul. Cine l-a scris? De multe ori a fost revizuit. Fratele Branham a spus că versiunea King James a Bibliei este cea mai aproape de original, dar nu a spus că este desăvârșită. Voi știți că profetul a folosit-o, dar nu a spus niciodată că este desăvârșită. Dimpotrivă, de multe ori a spus: „*Aceasta ar trebui să sune cam așa.*”

Totuși, noi luăm o părere baptistă bazată pe versiunea King James și refuzăm ceea ce a spus profetul. Luăm Lexiconul, îl luăm pe Matthew Henry și îl respingem pe profet pentru că „cuvintele spuse de el nu sunt exact cum ar fi trebuit să fie”.

Când Isus a citat Scripturile, nu le-a citat așa cum apar în Biblia noastră. Când apostolul Pavel a citat Scripturi din Vechiul Testament și le-a menționat în Cartea Evreilor, nu le-a citat cuvânt cu cuvânt cum sunt scrise în Biblia noastră. A greșit? Nu! El avea dreptate. Dacă profetul lui Dumnezeu schimbă cuvintele, slăvit să fie Dumnezeu, el este un profet al lui Dumnezeu. El știe și înțelege însemnătatea unui cuvânt, este călăuzit de vedenii, are călăuzirea divină a lui Dumnezeu; el vede și știe cum se potrivesc Scripturile, așa că lăsați-l pe el să tălmăcească Biblia.

Pe mine nu mă interesează ce credeți, dar noi nu suntem atât de deștepți, atât de pricepuți și de înzestrați cu daruri, și vom înțelege totul greșit așa cum au făcut și alții.

În ce mă privește, eu sunt mulțumit să stau sub stindardul unui profet legitimat.

Fratele Branham a spus următoarele, în Epoca Bisericii Laodicea din Cartea Epocilor Bisericii:

„Sub profetul-mesager, sub mesagerul lor, Mireasa va fi ultimul Glas pentru ultima epocă.”

Astfel, dacă dorim să avem acreditarea pentru a fi ultimul Glas pentru ultima

epocă, am face bine să nu ne punem pe aceeași treaptă cu mesagerul și să spunem: „El nu a spus aceasta corect. Biblia spune de fapt cutare lucru, de aceea, voi lua ce spune Biblia și nu ce spune el.” Dacă faceți aceasta, tocmai v-ați năruit șansa și acreditarea de a fi ultimul Glas, pentru că profetul a spus clar: *„Ei vor fi Glasul pentru ultima epocă, sub mesagerul lor.”* Dacă veți ieși de sub ultimul vostru mesager, nu vi se va îngădui să fiți ultimul Glas pentru ultima epocă. Eu sunt mulțumit să stau sub mesager. Slăvit să fie Dumnezeu. **Amin.**